

Ὁ πρῶτος, χαρακτηριζὼν τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Διακοφίτου ὡς «βρίσκειν τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, καὶ ἐκφορᾶν τὰ συγχρηματοδοτούμενα τῶν ἐπιτηρητῶν καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὰς μέχρι σήμερον προπαθείας τῆς ἀνομολογητοῦ: « Ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Διακοφίτου, τῆς σπουδαίας ἀνάγκης αὐτῆς ἀρτιότητος, ὑπέφερε μέγα ἀγαθὸν διὰ τὴν νῆδον μας, ὅχι μόνον διότι συντέλεσε μακροῦς περιφροεῖας μεταφύτων, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπὶ τριετίαν ἔδωκεν ἔργασίαν εἰς πλῆθος συμπολιτῶν μας ἐχόντων ἀνάγκην ἔργασίας. »

Ἐπαγγελματικώτερον ὅμως ἡ «Κνθη-

ραϊκή Ένωσις εις διδόντων ανατακ-
τών της άρθρων, χαρακτηρίζει την δι-
αδικασίαν της άδοξας διακοφής. «Η κα-
τασκευή της άδοξας διακοφής—δια-
κοφής, λέγει, αποτελεί σταθμόν εις
την ζωήν της νήσου μας. Υπήρξεν ή
απορροή μιας λαχρύδας, συγκλονιστι-
κής του τόπου μας άρτυμένης».

Πράγματι, «Ο έπαινος αυτός χαρα-
κτηρισμός άποδοθεί πιστώτατα τού αϊ-
σθημα που αιδάσθαι διά τόν έν λόγω
έργον ή κάθε πολιτισμένους και προ-
σοβεινούς κινήσεις. Και ή χαρακτηρι-
στικός αυτός, είνε και ή μεγάλη ήλική
άμοιβή και ή ικανοποίησις διά τήν μο-
χθήσαν άκτινοειδήν του έργου».

Είνε άλλως, ότι ή κατασκευή της άδοξας
διακοφής υπήρξε τού άσυνήθους και
άδοξου τού τόπου μας, ή οποία
είχε τερμάτις άποτελέσματα διά τήν
προόδον της νήσου. Ποτέ άλλως ή κη-
θιρία δεν έκινούτο προς τήν έμπρός και
δέν έκινε μετά τόσην άσυνήθειαν προς
τήν γην, διά να διανοήση άρδύματα, και
να διευκολύνει τόν πολιτισμόν και να πλη-
ριάσθαι τήν ύψων του οίκου του, και
ποτέ άλλως δεν έδοκίμασε τήν χαλκήν
της μεταφοράς τών πτωχών του προί-
κων, και ταχώς και άδελφούς, μέχρι
της παραλαβής και τού άμετακινήτου. Αλ-
λά μόνον τούτο; Ποτέ άλλως ή κηθιρία
δέν έπέδειξε με τόσην υπερίσταναν τήν
προόδον του προς πάντα έξον έπιδικ-
την του, παρά τήν άδυνάμειν ή με-
ταφορά αυτών δι' αφοκλήντων άνέτης
διά μέσον του περνωδούς έδαφους του,
έτι της γραφικής κορυφής του βουνού
της Αγίας Μόνης.

Εργα δυσχερές τοιαύτα, έργα πιδεώς
δίδει πιστής χροιά, και ή έπιμονή,
και ή άφοκλής μέχρις άσυνήθειας διά
τήν κατασκευήν της άδοξας διακοφής,
δικαίως εύρισκόν τούς ύμνους των, και
ή χρησιμότης ως παραδειγμα και
είς πάντα φιλοδοξούντα να γίνη άνω-
μυρρώτης του τόπου του.

ΘΑ ΗΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ

Από τήν Χώραν διεβλήθη ή σοβαροτά-
τη πληροφορία, ότι τού Γυμνασιακού Μήγαρον
έπεται καθήκον, και ότι ή σέση του διεβ-
ρύνει ες τέρπον ώστε τα ύδατα να πλημυ-
ρίσων τάς αΐθουσας των πρηνόδοις! Προ-
σέτιθετο άκόμη, ότι ή κ. Γυμνασιάρχης δέν
βλέπει τήν άρνησιν τότε να μετατρέψι από τή
Κύθηρα.

Πρό καιρού είχονεν γράψει ότι ή αΐθου-
σα του Γυμνασιακού γραφείου ήτο επί
ήμέρας πλήρης ύδάτων, ή δέ κ. Γυμνασι-
άρχης ήναγκαζότο να μεταφέρει εις τόν οπί-
σθεν τού γραφείου του, και ότι ή μαθηταί
έπί έβδομάς δέν έκαναν μείθρια διότι ή
ορμητική αΐθουσα έμείναν από ύδατα κα-
τεργόμενα έν τού έσωτερικού των τοίχων.
Και ή είδησις αυτή δέν διεφύετο, συ-
νελπίς ήό άληθής.

Θά ήτο άσυνήθως τραγικόν έν τού Γυ-
μνασιακού Μήγαρον έπεται πράγματι καθή-
κον και διεργά. Αλλά θά ήσυχαιεν πλη-
ρη άπογοήτειαν όλον έκείνον διότι προσέ-
φρον τού χρέμα του διά τήν ίδρυσην του
Γυμνασίου, αλλά και πλήρη έδύνησαν όλον έ-
κείνον οΐτινες κατενόησαν καθ' έν τέρπον
αυτοί έκριναν καλύτερον τό κτήριον.

Επί της σοβαρότητος αυτής ύποθέσεως
θά κρατούμεν ήμετέρας τούς άπαντας συ-
μπολίτας, διότι θά ήτο άδίκον να μή γινώ-
σκουν τήν άληθειάν. Τό ζήτημα του Γυμνα-
σίου διά τόν όποιον είνε γνωστός ή άντιλή-
ψεις της έφημερίδος αυτής, θά ύφίσταται
πάντοτε έν έκτεταμένη έξω και έν κασο-
γήνη, και έν μεταεξή ή Γυμνασιάρχης του,
διότι δέν είνε παροχνης να θεραπειήσιν έίς ό-
λίγον χρόνον. Τό ζήτημα του Γυμνασίου
επέτελεσεν έν έγκλημα διά τόν τόπον μας
τού όποιου ό δράστης είνε πρέπει ν' άποφύ-
γουν τή συνέπειας.

ΛΑΟΠΛΑΝΟΙ

Γράφει τού άδελφον του βουλευτού της δευτέ-
ρας κατανομής: «Σήμερον διε ή νέα Κυ-
βέρνησις εύρίσκει εις τήν άνάγκην νολούσθη
τό οικονομικόν χρέος πού τούς έλαιοειδούς
σαν και χρειάζεται να έπιβλήθι οικονομίας,
τό ζήτημα της καταργήσεως του Γυμνασίου
κατέστη άνάγκη άναπόφευκτος. Ούτω
τού Γυμνασίου μας» μέτ' όλίγον κλείνει τή
πύλας του. «Ο κ. Τσιτοίλλας ές καμαρών
του έργον του».

Ασολάνται! Με τέτοια φαυλοκρατικά τερ-
τίνα νομίζει ότι θά παραπλανήσεται τού
κυβερνητικόν λαόν. Αργούμεν, έπί της
πύλας, να παραδειχθί τήν άληθειάν τήν ό-
ποία ήμεεις δια τού γυμνασίου σας δένη
ρύσασιν, ένομιάζει ότι με τήν πείραμά
ας, και τήν ψευδή σας, και τούς π. ασίου,
μαθητές σας, και τήν ύποκαταστήσιν παιη-
μους, αλλά μηδέποτε λειτουργήσαντα μα-
θηταί σας συσταίσι, και με όσας τας άλλας
πομπάς σας ύποκαταστήσιν, θά έξυμνούν
ή ουτε βιώνουν κλασικόν Γυμνάσιον εις έν-
εργατικόν άλλα πτωχόν τόπον, μόνον και
μόνον γιά να θείν τήν πενιχρά Χώρα
ας, και να ξεφουρνίσετε εις τήν κοινω-
νικήν και ή μορφήν.

Δέν θά είδ. άφύσικον ήμεεις έφ' όσον ζώ-
μεν, να κατηλύνεται τήν άληθειάν λαχ-
ρήμεν ότι έν τ' ύπόλοιπης υδ; κλείνει
τού Γυμνασίου πύλας δια τούτο ή Τσιτοίλλας.
Πλανώμε πλάνην οΐκτεν άν πιστεύετε, με-
θυσμένοι άκόμη από τήν τελευταίαν άποπ-
νικήν σας, ότι ή κυβερνητική υδ; έφύλα-
σεν έίς τέτοιο κατέστημα ώστε να πιστεύη
τά ψευδή σας. Δέν θά έπάρξη τέρπος διαφύ-
σας από τήν άληθειάν, τήν έμείλκτον. Αλ-
λήθειαν τήν όποία τόσα χρόνια τόρ-
ατον άνοητός έκκαποήσασιν με τήν περί
τού Γυμνασίου ψευδή σας και τας ύποσχέ-
σεις σας και τή λόγας σας.

ΤΟ ΠΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ

Οι άδελφοί έμείς διά τήν καταργήσιν του
Γυμνασίου των, οι ύβριστοι και ουκοφάν-
τες—με διακοπής πάσης—πάρειν κη-
θηρικής τιμωρίας, ή συμπεριφορά
έπηρεάζονται τών κλασικών σπουδών και
της άμεινίας τών Κυθηρίων παιδών, πα-
ροτρύνον από τινος έπαρ-
α Φωτίζον με τας άδυναμείας των εις όσα
γυμνασίου.

Ας τούς έσοκαπώσωμεν διά μίαν άκόμη
—άλλά ποσοτήν θέλω μου!—φράση ένώπιον
της κυβερνητικής κοινότητος. Γράφον λοι-
πόν:

«Ενταγείας τού τώος βουλευτού Κυθ-
ρών τού γυμνασίου μας είχε περιλήφθη εις
τόν πίνακα των χαρ-
γών γυμνασίου. Και ή κ. Τσαλδάρης
καταργεί τόρ-
α έίς αιτίας τών οικονομικών
χρέων πού έκκαποήσασιν. Ας είνε λοιπόν
έκκαποήσασιν ή κ. Τσιτοίλλας όσας είνε και
γιά τού έμείς πού δέν άφηνε να γίνη εις τή
πλευρά της «Φωνής» άμουν!»

Και τού φρενοκομίου τού όποιον λέγεται

«άδελφον» του βουλευτού της δευτέρας κα-
τανομής, λίγες παρακάτω οειγές και εις τήν
ιδίαν στήλην γράφει:

«Ευγε του! Ο υιός του έν Αιθαίω έ-
υλογού κ. Γεωργίου Φωτιά, ένεργήσιν εις
τήν έν Κηφισία «Πηνειοφρονικήν σχολήν της
«Εθνικής Οικονομίας». Η άπόφασις του αυ-
τού έπας, καθ' ής σιγμάς τού πλείστον των
Κυθηρίων νέων—όσας δυστυχώς όλοι οι
«Ελληνοπαίδες—άγνοούν διά τήν άπότη-
σιν ένός Πανεπιστημιακού διπλώματος, περ-
αίον—λόγω της πληθώρας των έιστημέ-
νων—ουδένα πρακτικήν θά έξη άξίαν, έ-
γγραφή σπουδαστής; μής θετικήν έπιστήμη;
άποδεικνύει ότι πνεύμα θετικωτάρας έκ-
μίσους των πραγματών ήρχισε να πνέη ή-
πι τήν νήσον μας».

Μπρέ, μπρέ, μπρέ, μπρέ, μπρέ, μπρέ, μπρέ,
μπρέ! Θά σκαθί ή Γυμνασιάρχης Κυθήρων
από τού κακού τού πληροφορομένου από τόν
γράφοντα αυτό μαθητήν τού δικηγόρου
Φωτιά προβλέποντα, φινείται, ότι τού έ-
παισθημα πολλών δικηγόρων θά ήτο και
ή αΐσθησιν, ότι πνεύμα θετικωτάρας ή-
κτινίσσας των πραγμάτων ήρχισε να πνέη
εις τήν νήσον μας, και ότι εις τήν αΐ-
σθησιν μαθητήν τού άδελφου τών και «Υ-
πεύθυνος», άπελπίσθαι ν' άναμνήσιν τόν δι-
ορισμόν του ως κλητήρος εις τού Γραφείον
Τούτου, όσας τού είχαν ύποκατάστη ή Αρ-
χιν της, άπεφάσι να έπιδοθί εις κοι-
ροφρονίας και αυτός αλλετας διά να καλλί-
εργήσιν καλύτερα τής λίσπας με τής όποιες
θά έλθουν τούς συμπολίτας του.

Αντί είνε οι άνθρωποι οι όποιοι, άπό
ύψηλν θεωρεί ήτοιολογία των κλασικών
Γυμνασίων, και τής μορφοποιήσεως
των άσθενών παιδιών κυθηρίων έγκε-
φών, υπεραπολογούνται σήμερον των πρα-
κτικών σπουδών, διότι έπείσθησαν, και
μετα, ότι με τόν όσιν «Ομωρον, και τόν
σοφώτατον Σοκράτην, και τής άλλες παιδα-
γωγικές άπολύσεις του κ. Σπυρίδων, ή
κοιλή δέν γράμεις παρά με άερα φρέσκον.
Αλλά όσα αυτά τού προείδον ήμεεις, και τή
προείδον, και κατεβάλαμε κάθε τιμάν
και έλκινόν προσπαθόντες να σώσωμε
τά παιδιά της νήσου από έν άβύσσιν και
αποκρίνουν οικονομικόν μέλλον, χωρίς δυσ-
χώς να τού έπιτύχων, και χωρίς να σώ-
σωμε από τού πέταγμα εις άχρηστα και έ-
πιπορλή κτήρια τα χρήματα των άπανταχού
συμπολίτων μας.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΤΟΙ,

Ημοκόποι! Ο κ. Τσιτοίλλας είνε λοιπόν
έπικατάρτος διότι έμύθησεν ή έν έργον
τού όποιον έσως και έΐψωσεν τόν τόπον
ας. Αλλά τι πρέπει να είδωσιν, οι όποιοι ή-
κακοεργήσαντες άσυνήθως κατά τού κυβερ-
νητικόν λαόν, παρεκποιήσαντες με όσας
τας άδυναμείας τήν μεταστροφήν του Γυμνα-
σίου σας εις ένά σκολιόν πρακτικόν γνώνων,
ώστε να παρίσταται άνάγκη σήμερον, ή
αποπλανήσασιν από τας ψευδείς ύποσχέσεις
ας περί έξοφολογισμένων μέλλοντος με
τού γυμνασιακού διπλώμα μισθία σας, να ζή-
τούν να μάθουν πώς τρέφονται τα κοκρία,
και πώς γινόντι ή κότες, γιά να βγάδουν
τού ψωμάδι των και να ζήσουν;

Υπήρχε καιρός με τήν μεγαλοφυήν Κυ-
βέρνησιν του κ. Βενιζέλου τού τόν ρηξί-
κλευτον ύποτρον της έπί της Παιδείας κ.
Παπανδρέου, ν' άποκατήσθι ή νήσος μας
ολήν πρακτικόν σπουδών, αλλά οΐς δέν τήν
έθελε. Τήν πολέμησαν λυσσοδόντες. Και ή
ευναιρία, ή μοναδική έκείνη ευναιρία έχά-
θη, διότι οΐς δέν ένδιαφερόσθιν διά τήν
παιδεία τού κυβερνητικού λαού πώς θά ζή-
σουν, αλλά μόνον γιά τούς λίγους μετακλή-
δες, τούς δύο καφεζήδες, και τόν μοναδι-
κόν μαγειρόν της Χώρας σας.

Ημοκόποι! Δέν είχατε ποτέ οΐς στήν
ψυχήν σας ούδ ή έλκιστον ίχνος ήλικη-
νούς ένδιαφέροντος γιά τού μέλλον τού τόπου
ας. Ποτέ δέν οΐς έκέντησεν ή τιμωρία
άνοητοβόλους πόθος να ύποκαταστήσιν τας
γενικές άνάγκας της ιδιαιτέρας πατρίδος
ας, διότι πολύ καλά έγνωρίζετε ότι τού
διαφρον γιά τού γενικό καλό των συμπο-
λίτων σας δέν θά οΐς έκανε ψήφους. Ψήφους
μόνον θά οΐς έκαναν άν λατρίαν και δικήν
γοργικήν συμβουλήν τών συγγενών σας προς
ήδω άνέκλειστο και άμφορόν Τσιτοίλλαν,
τό άνοητόν, όσας και οΐς, τή έχει να
είπη «έξυμνήσας τοπικού γενικού συμ-
φερόντος».

Ημοκόποι! Γιατί μέτετε ευχαριστημένοι
και δέν διαμαρτυρόσθαι έπείδη κυβερνήσεως
φιλικήν σας καταργεί τού Γυμνασίου; Και γι-
ατί δέν ζητείτε, άφού έχετε και κυβερνή-
σιν δικήν σας, και βουλευτή δικόν σας, να οΐς
μετατρέψουν τού γυμνασίου σας εις σκολιόν
πρακτικόν σπουδών, γιά να σπουδάζουν δι-
εις της Κηφισίας, αλλά μέσα εις τόν τόπον
των να έξοκαπώσωμεν από τας ύποσχέσεις
ας παιδιά τών συμπολιτών σας; Υπάρχει
άκόμη καιρός να μάτε και οΐς ένα καλό εις
τόν τόπον σας. Έάν δέν τού κάμετε, θά εί-
σθε οΐς ή επικάταρτοι. Διότι έπείσθη-
σιν ότι δέν είνε ή μορφήν και τέρπος
ευναιτίας τών τοπων των, αλλά ή ύβριζόντες
ιούς μόχθους των άλλων, και φρονιζόντες

μόνον διά τήν προσωπικά των συμφέροντα.

ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΜΗ

Ο κ. βουλευτής της δευτέρας κατανομής
εύρησε τόν μετλή του κυριολεκτικώς με
τό ζήτημα των πενήτηνων χιλιάδων δραχ-
μών διακοφής. Και έφ' από τήν μία μεριά
έπείσθησιν λυσσοδόντες κ' ή πολέμη τού
της άδοξας διακοφής, διότι γνωστός ή
άπαν τού κυβερνητικόν λόγους, από τήν άλ-
λή μεριά θέλοντας και μή, και γιά να
μή γίστη τούς 75 ψήφους πού ήπηρε εις
τήν Φυλιγκιάνικα, έκαμε τήν άνάγκην
λοισμίου, και έσπευσε—λέγει—να φροντίσθι
να δοθών και πάλιν ή πενήτηνων χιλιάδων
δραχμών πού είχε πάρει πού ή Κυβέρνη-
σις του κ. Τσαλδάρη υπό τήν άίτελν δικαιο-
λογίαν, «ότι ή άνάγκη ήτο μέτρον γε-
νικών και έλλήνων προς όδωσιν μιάς
παρονομον ένεργείας»!

Αλλά ήμεεις τού είχονεν περιέλα, και
έγρηψμεν μέλιστα, ότι θά κατεβάλατε
κάθε προσπάθεια όσας έπάρξη ή περιχ-
σιν ή τού γονότος θλιβερωτάτης εις πάντας
ένόπλους, και διά τούτο δέν περιχένομε
θα δέ όσα ή κ. βουλευτής της δευτέρας κα-
τανομής λαχρύζει και έστιβν χόρων. Τό
άποτέλεσμα πάντως είνε ότι ή κ. Κοντολέων
μισών όσας; ή κάθε χωρήσιν τήν δόξ
διακοφής, αλλά και φοβόσθιν τήν μί-
νιν των ένδιαφερόντων διά τήν δόξ κοι-
νοτήτων, έσπευσε να έκλείσθι με άδρα-
μεις τούς όρπακούς τών άμυδίων ύποτρον
δωσι; έπιστρέφει τα χρήματα πού είχε
πείρ; Τέτοια ταπεινώσεις και κυβερνήσεως;
και βουλευτών, άσφαλ; δέν τήν περιέμεν,
και μέλιστα οΐ τόσος λίγο διάστημα από τας
έκλογάς, οι ψηφοφόροι του κ. Κοντολέωντος
και ή χωράς της.

ΛΑΣΠΕΣ

Ο πρόεδρος της κοινότητος Φυλιγκια-
νικών κ. Γ. Κασσιμάτης έπιστρέφον εις τόν
κ. Νομάρχην τας πενήτηνων χιλιάδων δρα-
χμών διακοφής, έδικαιολόγησε δι' έ-
γρηφών του τούς λόγους της; μή μέλει της
άναλήσεως διδόντες; αΐσθη. Τού έγρη-
φου αυτού του κ. Κασιμάτη λαβόν γνώνιν
έν τή Νομαρχία τού δημοσιογραφικόν θρα-
νον τού βουλευτού της δευτέρας κατανομής,
γράφει ότι ή κ. Κασσιμάτης έπείσθη από
έμψων ευναιτίας, και διερωτάται έν τέλει
ός έής:

«Μή τάχα άλλοι ήσαν οι λόγοι της τοιαύ-
της έμψων ευναιτίας του κ. προέδρου Φυ-
λιγκιανικών; Διότι με τήν άληθειάν, άδυνα-
τούμεν να έξηγησώμεν πώς έμείναν τα χρέ-
ματα από της 22ης Αύγουστου έ.ε. εις τόν
έκκαποήσασιν της «Εθνικής Τραπέζης» Κε-
θρών, και από της 15ης Σεπτεμβρίου με-
χρι της 14ης Νομβρίου εις χείρας του, ή
έπιστροφή των δέν έγένετο οΐκεια βου-
λήσιν του!»

Διά τών άποριών του αυτών τού άδελφον
κ. βουλευτού της δευτέρας κατανομής
έπείσθησιν να γίρη λάσπιν εις τήν έντιμω-
τητα του κ. Κασσιμάτη, άφινον να ύπονοήθι
έτι ή κ. Κασσιμάτης έξεμεταλλεύθι τάχα τή
χρήματα πού τού έστειλε ή Νομαρχία επί
ένά μήνα κρατούσας αυτά εις τή χείρα του,
και ότι θά τή κρατούσιν ίσως άκόμη έν δέν
τόν έβίαν ή Νομαρχία να τή έπιστρέψι!

Τέτοιες άτιμίες γραφόμενες γιά έν ά-
δελφον τού όποιου ή άκαταστήτως είνε παν-
θομολογικόν, ή δέ χρηματική περιουσία
του θά ήμπορούσε να καλύψι από κεφαλής
μέχρις όνύχων τόν πειναλόν και σιγνα-
τοισμόν υπό της Δικαιοσύνης ως ουκοφάν-
την, είνε βεβαίως τόν καμμίαν ύπόληψιν
δέν περιποιούν εις τόν οϊονήσιν έμνευ-
σάντα αυτός.

Αλλά τού πράγμα είνε εύεχθήσιν. Ο κ.
Κασσιμάτης δέν ήπηρε ποτέ φίλος του κ.
Κοντολέωντος, τα δέ παιδιά του ύποκατήσιν
έκθωμάς τήν ύποψυσίτητα του κ. Στρα-
γού κατά τας τελευταίας εκλογάς. Αίτην λοι-
πόν λάσπην και κατά της τιμωρίας του κ.
Κασσιμάτη δέν θά έβλαπτι! Και ή άφορμή ή-
δόθη.

Αλλά διερωτώμεθα και ήμεεις: «Η μέθοδος
αυτή τού λαοπλάστου καθεύει τμήτον άνθρώ-
πον αλλά πολιτικώς άντιθέτως της κρα-
τοσής καταστάσεως, είνε ποτέ ίκανή να προ-
κομίσθι πολιτική όφέλη; Όσοι πιστεύουν
είνε ίκανή δέ έχουν παρά να συνεχίσουν.
Και καλά ύστεργά».

Η ΤΙΜΙΟΤΗΣ

Αλλά τού άδελφον του βουλευτού της δευτέ-
ρας κατανομής ήτιον λάσπην κατά τού προ-
έδρου της κοινότητος Φυλιγκιανικών, μετ' ά-
ναγκάς να φερωμέν εις τήν δημοσιότητα
τό άκόλουθον γεγονός τό μαρτυρούμεν μετά ποίας
απλήρει έντιμότητος και νομιμοφροσύνης χει-
ρίζεται ή κ. Κασσιμάτης τή καθήκοντα του.

«Ο γνώνιστος, ή έπί κυβερνήσεως του κ. Βε-
νιζέλου Νομάρχης κ. Παυτίσης, είχαν άπ' ατεί-
λν εις τόν κ. Κασσιμάτην έκκαποήσιν χιλιάδων
δραχμών διά τήν κατασκευήν της έπί της όδο
Δικαιοσύνης γεφύρας της όποίας τήν άνάγκην ή
κ. Νομαρχία κατά τήν εις Κύθηρ ή περι-
οχίαν του έπιστήσιν. Και ή κ. Κασσιμάτης
κατασκεύασιν τήν γεφύραν αυτήν με μόνον
πυλόν των είκοσι χιλιάδων, τας δέ πάντε χιλ-

ιάδας έπέστρεψεν εις τόν κ. Νομάρχην προς
μεγίστην του έκπληξιν. Αύτί ή κ. Κασσιμάτης
θά ήμπορούσε να διαβήσιν διά τού ύποκα-
ποδόν δι' όδεσούς τινας πείσθι της γεφύρας.
Δέν τού έκαμιν όμως διότι είδε τήν αντίληψιν,
έτι έφ' όσον τήν χρήματα τού έδωδον διά
γεφύραν, αυτήν έπρεπε να κέρη. Και τούτο-
τόσος ήμπορεί κανείς να πη ότι έξυμνήσθι ή
όδο; Διακοφής τας πάντε χιλιάδων δραχ-
μής αιτίας της νομιμοφροσύνης του κ. Κασ-
σιμάτη δι τόν όποιον ή κ. Νομαρχία, κατόπιν
τού γεγονότος αυτού έλεγεν, ότι πρηνή φρά-
σιν ήτο πρόεδρος κοινότητος έπιστρέφοντα
χρήματα δοθέντα διά κοινά μέλεις έργων!

Και όμως! Κατά τού άνθρώπου αυτού με
τήν τοιαύτην τιμωρία έπρεπε τήν λάσπην του
τό δημοσιογραφικόν άδελφον τού έκ δευτέρας
κατανομής βουλευτού Κυθήρων!

Δέν γνωρίζονεν πώς σέβεται γιά τας ήλι-
ότητες αυτές ή κυβερνήσις τας άναγ-
φύσας εις τού δημοσιογραφικόν άδελφον ένός
άνθρώπου όστις, καλός ή κακός, άντιστοι-
χού εις τού Κυνήσιον τού καλλογικά συμ-
φροντα. «Οι δέ ήτις ήσας και έν σέβεται,
πείσθι να γνώνισθι ότι δέν άνάγκη τούτο
είδος ήλθι και σκαποφάντες δι' άνάγκη
απλήρεισιν διά τήν κοινότητα και όλικήν του
έξυμνών, πού γρήγορα θά καταστήσθι να μη
βρίσθι άνθρώπων να ένδιαφερόθι γιά τή
κατά τού συμπεριφοράν. Τού ένδεσμού δέ ό' άφ-
έτι τήν έκκαποήσιν έκείνου, ή όποι ή
μακρό έπί εχον κρατήσιν τήν νήσον μας
εις τήν φρενολόγησιν και έξυμνιστικότην
πολιτικήν δουλείαν και ταπεινώσιν».

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Εις άλλην στήλην δημοσιεύμεν άπ' α-
σφαλ ή χειρογράφου Ιστορίας της νήσου μας
φωτογραφισμένης υπό τού μακαρίτου Οικονο-
μου διευθυντού Λαυρέντιου Κυθήρων.

Η Ιστορία αυτή είνε κατά τούτο ένδιαφέ-
ροσα, ότι έγρηφ ή όλιγα τινά έξη μετά τήν έ-
νωσην της «Εταιρίας μετ' της Ελλάδος, και
περιέχει στατιστικάς τινας πληροφορίας περί
τού πληθυσμού της νήσου, τών προϊόντων της
και τών κτηνών της, και άκόμη πληροφορίας
περί της καταστάσεως των όδων, και έν γένει
περί της φιλικότητος και τού χαρακτήρος των
κατοίκων της.

Αλλά ή Ιστορία αυτή είνε και κατά τούτο
άξιοσημείωτος, ότι περιέχει και συμβουλήν
τού συγγραφέως προς άποκρίν λιμένες-
αφραλούς έν τή νήσος μας. «Αλλ' ή—λέγει
ή μακαρίτης Οικονομική—συγγνώμη έ-
ξομώμεν, εάν άποκόμωμεν να συμβουλευόμεν
εμείς τε Κυθηρίους και τήν Κυβέρνησιν,
να έπιστήσιν τήν προσοχήν των έπί της χώ-
ρας ταύτης, ής περί τού κέντρον της Μεσο-
γείου θαλάσσης έντετατισμένη, ήτελεν άποβή
επιποικιστική, εάν έκείνη άσφαλ ήτιν και
χωρήσιν άμείνω».

Εκ τών άνωτέρων γίνεται δήλον ότι πρό πολ-
λών έτών τού ζήτημα τού λιμένος άπρηχθήσιν
έτι μόνον προοδευτικώς τινας κυβερνήσεως, αλλά
και έξόνος άκόμη, όσας και τόν συγγραφέα
Λαυρέντιον Οικονομικόν τόν τόσον ένδιαφε-
ρόμεν και δι' άλλην τήν Ιστορίαν της νήσου μας.

Ας ύμωμεν έν τούτοις πότε θά έλθι ή ε-
υλογημένη έκείνη στιγμή και ήν ή πλήρης α-
φύπνισις τού κυβερνητικού λαού, θά έξασφαλί-
σθι τήν πλήρη ευναιτίαν του διά της άπ' ατεί-
λντος τού άσφαλούς του λιμένος. Και ός τοιοϋ-
τον λιμένα, ήμεεις τολμάσιν, δέν θεωρούμεν άλλ-
ον παρά τόν έν Διακοφής ύπόχροντα.

ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤ. ΚΟΡΑΗ

Η παιδεία ή άνατροφή τών ανθρώπων είνε
διπλή, παιδεία της κεφαλής και παιδεία τού
σώτους. Καίτοι και αΐ δύο, αλλά ή πρώτη χω-
ρίζι τήν δευτέραν δέν έφερε ποτέ εις κανέν έ-
θνος τήν άληθινήν ευδαιμονίαν, ήτις τότε μόν-
ον είνε άληθινή, όταν είνε μοιρασμένη εις ό-
λον τού έθνους, διότι τότε μόνον δύναται να φυ-
λάξθι τού έθνους από τήν δ-ύλιν. Αν δέλομεν
άληθινήν ευδαιμονίαν, άς άσχισώμεν από τού
σώτους τήν παιδείαν και έπιστήμην και τέχνην
και πάσα γνώσις άλλη δέν θέλουσιν άργήσθι να
τρέξουν εις τήν Ελλάδα άκάλεστοι.

Πηλαλασάσαστε τα σχολεία. Ο πλείστος των
έπιστημών ήμάρτεν τόν πλείστον τού χυμού.
«Ος έθνος πλείστον δύναται να θεωρηθί ή-
έκλειν τού όποιον έχει διακοπές τριακοσίων
ή και τετρακοσίων με ήμισυ τούς μεγάλους,
οΐ δέ λοιποί άποδύνουσιν τής πείρας, αλλά ή-
κείν εις τού όποιον τού χυμού είνε μοιρασμέ-
νον εις χείρας πολλών αναλόγως με τήν έπαγ-
γελίαν και με τήν κατάσταση τού καθενός πολί-
του, όστις και έθνος φρονιμόν δέν ήμπορεί
να όνομασθί τού έθνους, εις τού όποιον εύρισκον-
ται διακοπές ή τριακοσίων σοφώτατοι άνδρες,
από δέ τούς λοιπούς ή περισσοτέρους δέν ήσθι
μόνον ρητή να γράφωσι μετ' άναγνώσας μίαν
έπιστολήν, αλλά έκείν, εις τού όποιον τας
φώτα είνε σκορπισμένα εις όλους τούς πολί-
τας κατ' αναλόγην τού επαγγέλματος και της
καταστάσεως εις τήν όποιαν ή καθ' ής εύρίσ-
κται. Όλοι έπιστήμονες να γινώσιν δέν είνε
δυνατόν και άν ήσθι δυνατόν, δέν ήτο φρονιμόν
παρά να. Όστις θέλει να μείνι γνώνος και έ-
υπότης, άς διδάξθι τή μαθηματικά εις όλους
τούς άτάκας και ύποδημητικούς. Αλλά όμοι-
όμοι χωρήσιν να γράφωσι και ν' αναγνώσασ-
ιν τήν γλώσσαν, τήν όποίαν έβίβασιν με τού
μνηστικόν των γάλα».

Δ' ΚΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΜΟΥΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Παθολόγος — Παιδίατρος
Διπλωματούχος τριών σχολών του Πανε-
πιστημίου Αθηνών: Της Ιατρικής, της
Οδοντιατρικής, και της Φαρμακευτι-
κής. Ήλπισεν της Σχολής των Παρισίων.

Λέγεται καθ' έκαστην τών πά-
σχοντων εν τή έν Ποτιμύ τών Κυ-
θίων κλινικήν του, και έφαρμόζει
τάς νεωτάτας θεραπευτικάς μεθό-
δους.

Δ' ΓΙΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΑΜΠΗΡΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Όδός Σοφοκλέους 13
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Σπουδάζας έν Γαλλία και Γερ-
μανία. Διευθύνει κτηματικά και οί-
κονομικά συμφέροντα των «Ελλή-
νων τού έξωτερικού».

Αιολογούνται άστικώς και έμπο-
ρικώς ύποθέσεις.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ
ΚΑΤΑΒΕΣΙΣ (τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1931)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
7.709.000.006

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ εις άλλην τήν Ελλάδα.
Πρακτορείον εν Νέα Ύόρκ: 51 Maiden Lane.
Γραφείον εν Σικάγω: 33 S. Clark Street.
Ανταποκρίνεται εις όλας τας χώρας τού έξωτερικού.

Η «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος έκτελει πάσης φύσεως τραπεζικάς έργα-
σίας εις τού έσωτερικόν και τού έξωτερικόν υπό έξαιρετικώς συμφερόντων όρων. Δέ-
χεται δέ καταθέσεις (εις πρώτην ήμεραν, έπί προθεσμία και ταμιευτήριον) εις
δραχμάς και ένά νομίσματα με λίαν εύνοϊκά έπιτόκια.

Ειδικά εύκολία, και συγκρατατικά όροι διά τας καταθέσεις, τα έμίσμα-
τα και τας έργασίας εν γένει των εν Αμερική Ελλήνων. Η «Εθνική Τράπεζα»
διατηρεί πλήρες όκνον άνταποκριτών εις όλας τας Πολιτείας της Βορείου Αμε-
ρικής και τού Καναδά, είνε δέ άνταποκριτής εν Ελλάδι των μεγάλων Αμε-
ρικανικών Τραπεζών.

(Τά Υπο

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΕΛΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού Ετήσια Δρχ. 50
Εξωτερικού " Δίρας "Αγγλ. 1
Αμερικ. " Δολλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΛΑΚΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τα γραφεία της εφημερίδας μας μεταφέρθησαν εκ της οδού Μιαούλη 42, εις την οδόν Θ. Ρεσάνα 33, ενθα και τα τυπογραφεία της «ΦΩΝΗΣ». Παρακαλούνται, συνεπώς οι συνδρομηταί μας, όπως απευθύνωνται τας επιστολάς των εις την νέαν μας διεύθυνσιν.

Η Διεύθυνσις της «Φωνής»

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

- 387 Ειρήνη μεταξύ Περσών και Λακεδαιμονίων δια του Ανταλκίδα, δια της οποίας αι κατά την μικράν Ασίαν ελληνικά πόλεις έγιναν ύποτελείς εις την Περσίαν. Ο Αρτίμυδς των πολιτών της Ρώμης 152,583.
- 378 Ο Πελοπίδας και ο Έπαμινώνδας μετά των λοιπών φυγάντων θηβαίων έδωσαν τους Λακεδαιμονίους από την ακρόπολιν των Θηβών.
- 377 "Ηττα των Λακεδαιμονίων υπό του Χαβρίου στρατηγού των Αθηναίων παρά την Νάξον. Γενική συμμάχια των ελληνικών πολιτειών κατά των Λακεδαιμονίων. Ήκμαζον τότε οι ρήτορες Φίλιππος, Ισάριος, και Ισοκράτης, ή φιλόσοφος Αρρήτη θυγάτηρ του Αριστίππου, ο Φιλόκλος ο Κροτωνιάτης, και ο κυνικός Διογένης.
- 375 Τιμόθεος, ο στρατηγός των Αθηναίων έξουσίασε την Κέρκυραν, και ένίκησε τους Λακεδαιμονίους εις την Δευκάδα.
- 374 Αρταξέρξης ο Μνήμων, βασιλεύς της Περσίας επισημοποίησε την Έλλάδα. Οι Λακεδαιμόνιοι έβλεπον την αυτοκρατορίαν της Ήρας, και οι Αθηναίοι την της θαλάσσης.
- 373 Αι πόλεις της Αχίας Έλικη και Βόρυα κατενοστήθησαν από σεισμόν.
- 372 Η έν Ελευκτροίς μάχη τή 18 'Ιουλίου, εις την οποίαν ένίκησαν οι Θηβαίοι υπό την στρατηγίαν του Έπαμινώνδου των Λακεδαιμονίων, και έφρονευσή ο Κλέμβροτος βασιλεύς των Λακεδαιμονίων θμελίσσας της έν 'Αρκαδία Μεγαλοπόλεως.
- 371 Έκστρατεία του Έπαμινώνδου κατά της Λακωνίας, θμελίωσης της Μεσσηνίας.
- 368 Θάνατος του προεσφύρου Διονυσίου, βασιλέως των Συρακουσών, τον οποίον διεδέχθη ο υίός αυτού Διονύσιος ο νέωτερος.
- 364 Νίκη του Πελοπίδου κατά 'Αλεξάνδρου, του Τυρράνου των Φερρών, και θάνατος αυτού.
- 363 Η έν Μανεινική μάχη τή 4 'Ιουλίου, εις την οποίαν ένίκησαν οι Έπαμινώνδας, άλλ' ελληνική θανάσιμος, και απέθανε θάνατος Αγησίλαου βασιλέως της Λακεδαιμονίας.
- 362 Θάνατος Αρταξέρξου του Μνήμονος, τον διεδέχθη ο υίός.
- 360 Ανάβασις του Φιλίππου εις τον θρόνον της Μακεδονίας.
- 357 Ο Δίων έξέβαλε τον Νεώτερον Διονύσιον από τας Συρακούσας. Δεύτερος Ισρός πόλεμος.
- 356 Η γέννησις του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου τή 22 'Ιουλίου την αΐτην ήμεραν έκαη έν Έφρω ναός της Αρτέμιδος.
- 355 Τρίτος Ισρός πόλεμος, και άλως των Δελφών, και διαπαγή του ναού υπό των Φωκίων.
- 354 Θάνατος του Δίωνος ήκμαζον τότε ο Κινίδιος μαθηματικός Εύδοξος, ο Χίως Ιστορικός Θεόδομος, ο Ισλαμικός Έφορος, ο Αθηναίος ρήτωρ Λυκούργος, και άλλοι.
- 353 Ένίκηθησαν οι Φωκείς, από τον Φίλιππον εις Θεσσαλίαν θάνατος του Μαισώλου βασιλέως της Καρίας. Αρτεμισία ή γυνή και αδελφή του τον διεδέχθη.
- 350 Νέα κατάκτησις της Αλβανίας από τον Αγιον, βασιλέα των Περσών.
- 348 Ο Φίλιππος έκυριεύσε τας πόλεις της Φωκίδος, κ' έτελείωσε τον Ιερών πόλεμον. Θάνατος του Πλάτωνος.
- 347 Ο Διονύσιος έπανήλθε εις Συρακούσας.
- 343 Ο Τιμόλεων έδωκε τον Διονύσιον από τας Συρακούσας, και τον έστελεν εις Κόρινθον τους Κασσινίδους κατερόπως, και άποκατέστησε την έλευθερίαν εις τας Συρακούσας.
- 340 Ήκμαζον οι φιλόσοφοι ο Αθηναίος Σπεύσιππος, ο Σταγειρίτης Αριστοτέλης, ο Καληνδόνιος Ξενοκράτης, ο Μεγαρεύς Στίλμων, και ο Συρακούσιος Ίκτας, οι ρήτορες Δημόδηρος, Δημάδης, και Φωκίων και ο ζωγράφος Πρωταγόνης. Και αΐτις τους χρόνους έφρονευσή ο υίός του Αρσάκιος.
- 338 Η έν Χαίρωνεϊ μάχη τή 2 Αυγούστου, εις την οποίαν ένίκησαν οι Μακεδών Φίλιππος, και έψηφίσθη άριστράτης των Έλλήνων κατά των Περσών.
- 337 Θάνατος του Τιμόλεοντος εις Συρακούσας.
- 336 Θάνατος του Μακεδόνα Φιλίππου, φρονεσθέντος υπό τινος Παισαίνου εις έν συμπόσιον διεδέχθη αυτόν ο υίός του 'Αλέξανδρος ο Μέγας. Συγχρόνως έφρονευσή και ο της Περσίας Αρσής του Βαγιά, και διεδέχθη τον θρόνον Δαρείος ο β', υίός του Αρσάκιου.
- 335 Καταστροφή των Θηβών υπό του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, όπως καταστροφή γενικής άρχιστρατήγους των Έλλήνων.

Εις την Μπαλίτιμορ της Αμερικης έγινετο εφέτος το ενιαύσιον συνέδριον της «ΑΧΕ-ΠΑ» παρουσία των εντοπίων άρχων, του Έλληνος πρεσβευτού κ. Σιμοπούλου, των προξενικών μας άρχων, και τριών χιλιάδων αντιπροσώπων της μεγάλης ελληνοαμερικανικής οργανώσεως. Μετά το πέρας του συνεδρίου και της γενομένης παρελάσεως των άρχων, παρετέθη πλουσιώτατον δείπνον με διασκεδάσιον εις έν εκ των μεγαλυτέρων και άριστοκρατικωτέρων ξενοδοχείων της πόλεως. Κατά την διάσκεψιν της εορτής, διεκρίθη ή προς τας ελκόνς διακρινόμενη συμπολίτι· μας έκ Ποταμού κ. Αικατερίνη Π. Καψάνη δια την σπανιστάτην χάριν και ώριμότητα αυτής, ως και ή κ. Π. Νικόλαον, πρῶγμα το όποιον ύπεσχέσασθαι την μεγάλην εφημερίδα «Νέα της Μπαλίτιμορ» να δημοσιεύη τας ελκόνς τον με τας άνωτέρω κολεκτικώς δι' αυτάς λέξεις.

ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΝ Η ΜΑΣΤΙΓΙΟΝ;

Μία όρραία και έπίκαιρος συζήτησις έγινε εν τούτοις όσον ασελκώς με τον τρόπον που θα ήμπορέση ο έλληνικός λαός να προσδεύη. Και άλλοι μὲν ύπεστήριζαν ότι για να πάμε έμπρός χρειάζομεθα ένα Μουσολίνι με το Φασισμό του, και άλλοι ότι καλύτερον εινε ή μέθοδος του διαφωτισμού. Ας τους παρακολουθήσωμε:

«Η μέθοδος του διαφωτισμού—λέγει ένας—έχει ακριβή μεταπολεμικώς. Ο καθένας κάνει του κεφαλή του. Ο διανοητικός της μάζας απαιτεί χρόνον, ύπομονην και έπιμονην για ν' αποδόση καρπούς, και πρό πάντων νεκρά για να δειχθών τα φώτα. Τα κεφάλια κοιμούνται, ή πραγματικότης φωνάζει. Μόνο με το μαστίγιον θα ξυπνήσωμε, θα αλσάσωμε την άνάγκη και θα τραβήξωμε στην πρόοδο.

Εναντίον της μεθόδου του μαστιγίου έξεγείρεται ένα σωστό δημοκρατικό πνεύμα, ο Φορτούνιο, και ένωσις:

«Τι σημασία μπορεί να έχη μία πρόοδος, όπου θα πάμε σερίμμενοι και ύπολοδαρμένοι σαν τ' άλλα; Δεν έξω αν άπέντευξ ή μέθοδος του διαφωτισμού. Αλλά χωρίς την άνοδο της συνειδήσεως κάθε προκοπή εινε μόνον φαίνητα άμφιβολη, έξωτερική. Η προκοπή εινε κάτι που φανερώναται από τα μέσα προς τα έξω. Και τι μπορεί να εινε μέσα σ' ένα δαρμένο γαϊδάρου;!

Εις αυτά όμως απήντησεν ένας πολυτέννομος από τη Φλώρινα ο όποιος φάνε να γινώριζε πολύ καλά τα ζητήματα απ' όσα τοδλάχιστον γράφει. Λέγει λοιπόν:

«Εινε πολλές καιρός ώρα που πιστεύω, ότι δεν μπορούμε να βρούμε την σωτηρία μας, στα ζητήματα που πάντων τή ύπαίθρου, παρά μόνο στη βίβια έπέρβασι του Κράτους.

Τώρα δε με τα οικονομικά μας χάλια, δεν έχουμε άλλη διέξοδο, άν δεν θέλωμε να τρεφώμαστε μόνο με κομμιούνια, που εινε ζήτημα άν θα τα βρούκομε κ' αυτά. Και πιστεύω επίσης, ότι για να γίνη αυτή ή έπέρβασις, δεν εινε άπαιτήτου να πάμε στο φασισμό. Ο κοινοβουλευτισμός δεν άποτελεί έμπόδιο άντιπάλητο. Αρκεί οι άρχηγοι και οι διοικούντες να εινε σωστοί άνδρες. Κατά τι έμποδίζει, σ' αυτό το σημείο, ή άτομική έλευθερία την κρατική έπιβολή; Τι γίνετα ή άτομική αυτή έλευθερία και τα δικαιώματά της της διαν το κράτος σε στρατεύει και σ' έπιστρατεύει, διαν σε στέλνει στον πόλεμο, να στέλνει τα παιδιά σου στο σχολείο, να ψηφίζει θέλεις δε θέλεις στις βουλευτικές εκλογές, σου έπιβάλλει καθάρεσις, άπολυμάνσεις, έμβολιασμούς, άπομονώσεις, σε φυλακίζει και σε τονφεκίζει, και σε ύποχρώνει να κυνηγής τους ληστές, τις άκρίδες, τους άδουροαίους, να έγυγάζεσαι προσοχτικώς στα κοινοτικά έργα, σε φορολογεί, σου έπιβάλλει άπαλλοτριώσεις, έννομιωστάσια, νομισματικές διχοτομήσεις και δραγματοποιήσεις; Αίτες άυθαιρέσις διαπραγμάτευτον τα κοινοβουλευτικά καθήκοντα; Δεν εινε ή Δημοκρατία που καθέλωσαν τη γενική στρατολογία; Αν δεν ετολήσωμε και άκόμη δε τολμούμε να κυνηγήμε τη κρατική μηχανή, εις βίαιαν έπιβολήν της εργασίας, για να οργώξωμε ούνηνα την παραγωγή μας, και να επιδιώξωμε τη μόνη δυνατή σωτηρία, δεν εινε ή ελπίδα και ο διαταγμός, μπροστά στο άδυτο της προσωπικής έλευθερίας που μάς έμποδίζει. Την έλευθερία την έχουμε γράφη πολλές φορές στα παλάμας μας τα παπούτσια μας.

Εις την χορείαν των συμπολιτών μας όστινες έπλησαν το κυθαρικό όνομα δια των πράξεών των και του εύγενοϋς και ήθικου χαρακτήρος των, καταλέγει αναμνηστικώς και ο έν Πειραιεύς σεβαστός συμπολίτης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, μεγαλόπνοος δερματιών, του όποιου την μορφήν παρουσιάζωμεν, άφρονος πως, ένταύθα προς τους συμπολίτας μας, θεωρώσαντες τοϋτο ως όφελόμενον προς την κυθηραϊκήν κοινωνίαν καθήκον.

Διότι τοιαύται μορφαί πρέπει να καθίστανται και εύχότερον γνωσταί, παρά την άφρονην των, λόγω περαιοφροσύνης, να δεχθών τας τιμάς της δημοσιότητος της ελκόνς των, έφ' όσον οι πράξεις των τιμούν και δοξάζουν το ύψηλον και χριστιανικόν αίσθημα της αγάπης προς τον πλησίον.

Πράγματι, ο σεβαστός αυτός συμπολίτης, μ' όλον ότι επί πενήντα και πλέον έτη διατίθι μακρόν της νήσου μας, έν τούτοις ουδέποτε έλησρόνησεν αυτήν. Α ν ο ν μ ω ς π ά ν τ ο τ ε την εύνογησεν δια γενναίων ποσών εις κάθε της κοινοτικής έργου, και ο ίδιος ήλπηξ και ο χορηγός δια την αλησμόνητον κατά την εορτήν του πολυούχου της νήσου μας Άγίου Θεόδωρου δέσσην του κυθηραϊκού λαού ύπερ των εύεργετών του.

Πρός τας εύγενας πράξεις του κ. Παπαδοπούλου, και τας προς την νήσον μας εύεργεσίας του άποτινόντες τον όφελόμενον έπαινον, έχομεθα εις αυτόν πάσαν δυνατόν εύχρίαν και μακροήμερην.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ

Πλήρης έλπίδων και όνείρων, εις ηλικίαν 17 ετών απέβυσεν έν Αθήναις ο Παναγρώτης Άντων. Σεμνέτατος.

Ο μεταστās γενιάς του όποιου αι σπείρες άρεταί ύπέσχεοντο ένα αξιοζήλευτο και ώφέλιμο μέλος της Κυθηραϊκής οικογενείας, έφυγε δια ν' άφήση άπαρηγορητους γονείς και άδελφούς.

Πρός τους δραχμαλγόντας αυτός συγγενείς του άπευθύνω τα θερμότατα συλλυπητήρια μου.

Γεώργιος Ίωάν. Καλλιγερς

ΠΕΝΘΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ζ. ΣΙΜΟΣ

Η κυθηραϊκή παροικία του Πειραιώς έστερηθη πρωότως ενός έγκριτου μέλους της, δια τοϋ θανάτου του Γεωργίου Σίμου. Ο μεταστās τον όποιον εκόσμον φυσικά εύγενή και έπίκτητα χαρίσματα φιλοπόνηον άνδρός, έξαιρετου πολιτικού, και οικογενειαρχου, άνηκε εις την κατηγορίαν των περσευόντων όρδώς, ότι ή άνοδος έν τη κοινωνία και ή έπικράτησις, μόνον δια της έντιμου εργασίας έπιτυγχάνεται. Και το δόγμα τοϋτο, ο άείμνηστος Σίμος, πιστός μέχρι του θανάτου του διητήρησε. Δια τοϋτο όλοι—και ήσαν πολλοί—οί τα ίδια με αυτόν πιστεύοντες, ήκουσαν με μεγάλην συγκίνησιν την άπόκλησιν του, και έσπευσαν να καταθέσθον στεφάνους και άνθη επί της σορού του. Την κηδείαν του εις ήν έχοροστάτησεν ο Σιβασιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Δωρόθεος, παρηκολούθησεν όλόκληρος ή παροικία μας.

Η εφημερίς μας συμμεριζομένη το πένθος δια την άπώλειαν ενός τόσο καλού τέκνου της ιδιαίτερας πατρίδος μας, άπευθύνει εις την οικογένειαν του τα θερμότατα αυτής συλλυπητήρια.

Δ' ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Διπλωματούχος Πανεπιστημίου ΜΟΝΑΧΟΥ Γερμανίας, πρώην βοηθός των κλινικών των Καθηγητών MULLER και HELDRICH.

Λέχεται καθ' έκαστην τους πάσχοντας και έφαρμοζει νεωτάτας έξεταστικάς και θεραπευτικάς μεθόδους έν τη ΚΛΙΝΙΚΗ του, όδός Γεωργίου 6 Αθήναι, (πάροδος όδου Πειραιώς),

Ώραι έπισκέψεως 10—12 π.μ. και μ.μ. Καί επί συνεντεύξει.

Όσοι θέλετε να αγοράσετε σπίτι εις τας Αθήνας ή εις οίανδήποτε άλλην πόλιν της Έλλάδος άποταθήτε προς την

ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ

γράφοντες ως εξής:

ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΛΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΣΤΕΡΙΚΗΝ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΡΟΙ ΟΡΟΙ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΕΝΑΙ ΑΝΘΩΣΙΕΥΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κύριε Υπουργέ,

Το μερομήνιον της 4ης 'Ιουλίου λήξαντος έτους, άρροστα διέρρηξαν το κατάστημά μου κείμενον επί της πλατείας του χωρίου μου Φράτκη, της επαρχίας Κυθήρων, και μου έφύρεσαν πράγματα και χρήματα 540 περίπου δραχμών. Εξοποιήθηκα ή Απτονομία Κυθήρων έλήρησε την έπικλήσιν άναγκάσει και συνέσεν ως όπότεπος τούς Νικόλ (αποκαλούν και Αθων. Παυλάκη) οι παραδόξως άπέλυσε. Κατά τον Σεπτέμβριον έτος έπαρσινάθη αλληλομήτωρ ή έρεβε Γεώργιος Κασμάτης, όπως κατοικεί πλησίον του καταστήματός μου, και έστρε βεβάζει ότι είδε τούς παρακαταρκμένους δικτάς καθ' ήν συγγήν έξετέλεσαν την κλοπήν. Επειδή όμως οι δικτάς έξακολουθούν να παραμένουν άνεμόλητοι άπειλούντες πότε έμέ βε: θα με φρονέσουν, πότε τον έρεβέ δε θα τού έφύρουν τα γένεια, και ότι διαθέτουν με άλλα πολιτικά μέσα, δια ταύτα παρακαλώ Ίμάς κ. Υπουργέ, όπως διατάξητε ίνα ένεργήθωσι τα δέοντα.

Εν Φρατσίαις τή 30 Δεκεμβρίου 1932

Ευσεβέστατος
Κοσμάς Χ. Κασμάλος

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ

Είχαν συστήσει εις τον Λαμεναί, προσβληθέντα από μια δυνατή βρογχίτιδα, να μη πίνη παρά θερμά και καταπραυντικά ποτά.

Ένα πρωί, μια κυρία ή όποία είχε την θερμότερη υϊκή στοργή για τον γέγοντα, διαν έληγε να τον έπισκευθί εις την φυλακήν του, τον βόηκε έτοιμαζόμενον να γευματίη μ' ένα φλυτζάνι καφέ γάλα.

—Έτσι λοιπόν, έ; άνέκραξεν, πέροντας το φλυτζάνι με το περιεχόμενον. Κατά τέτοιο τρόπο άκολουθείτε τας οδηγίας του γιατρού! Γάλα καφέ, το σκεφθήκατε; θέλετε λοιπόν να χειροτερεύετε την κατάστασιν σας;

—Αλλ' όχι καλό μου παιδί, όχι.... Αυτό δεν θα μου κάμη κακό, σε βεβαίω, απήντησεν δευιά δευιά ο Λαμεναί.

—Σας βεβαίω έγώ, απήντησεν και ή κυρία, ότι αυτό εινε πολύ κακό, επικίνδυνον μάλιστα. Δεν θα κόψετε ποτέ να το ζεσταίνετε. Έχετε τη θερμόστρα σας.

—Το γνωρίζω, το γνωρίζω παιδί μου, άλλα....

—Αλλ' ή τεμπελιά να την άνάψετε, δεν εινε έτσι;

—Ναι, ναι, πράγματι, ή τεμπελιά μου να την άνάψω, το βόηκατε.... Αλλ' άλλη φορά....

—Ούτε άλλη φορά! Και επειδή ή τεμπελιά σας κυριεύει διαν πρόκειται να φροντίσετε για την υγεία σας, θ' άνάψω έγώ την θερμόστρα σας, διότι έτσι σθεναρό λόγω έννοω να πηϊτε το γάλα καφέ.

Η κυρία λέγοντας αυτά έτοιμάσθη να κάμη εκείνο που είπε. Ο γέγοντας όμως την πρόλαβε, και μ' ένα ίκετευτικό τόνο της λέγει.

—Όχι! Σταθήτε σās παρακαλώ, μην άνάψετε την θερμόστρα, μη την άνάψετε!

—Δεν θα σταθώ καθόλου... απήντησεν ή κυρία, με το όπλοτο άναμένο εις το χέρι.

Ο φιλόσοφος τότε, μ' ένα ύφος τρομοκρατημένου άνθρώπου της είπε.

—Περίμενετε, περιμένετε, θα σās πώ την αλήθεια.

—Την αλήθεια; Επανάλαβεν ή κυρία έκκλητική. Ποίαν αλήθεια;

—Νά! Συμβαίνει πάνω καί εις την έξοδο του σωλήνος της θερμόστρας, να ύπάγχη μία φωνή με.... μικρά πουλάκια. Και διαν άνάβω φωτιά, ο πυκνός καπνός κάνει τα κακόμοιρα τα μικρά να στενοχωρούνται.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΑΘΑΝ. Π. ΣΙΜΟΥ
ΡΕΤΣΙΝΑ 1-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ
ΜΕΖΕΔΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

